

Hierbij het verslag van de Familie Wokke met hond Hugo.

Strandwandeling Din-Fonds, zondag 14 januari 2018 Kijkduin

Onze eerste (strand)wandeling met het DIN- Fonds met onze dalmatiër Hugo van 7 maanden. Ik ben Fred en samen met mijn vrouw Susanne en onze jongens van 12, Yoeri en Roan lopen we mee.

Het is een prachtige zondagochtend. Bij aankomst op de parkeerplaats zie je al hier en daar wat stippels lopen. Hugo is niet meer te houden, ruikt de zee en ziet overal honden. Eerst even op zoek naar het restaurant Ponderosa, bij aankomst op de boulevard kan het niet missen, overal waar je kijkt zie je dalmatiërs. Ik hoor zo links en rechts dat er ongeveer 80 dalmaten zullen zijn. We worden warm onthaald door de organisatie, wat een enthousiasme en geweldig om mee te maken. Onder het genot van een kopje koffie en thee en een heerlijke appeltaart is het rond 11 uur tijd om richting het strand te lopen. Er wordt uitgelegd dat we maximaal 1 uur richting een toren lopen en dan weer omkeren. We gaan het strand op in een lange sliert van mensen met stippels, waar onze druktemaker eindelijk los mag!! Het zijn wel veel honden, met wie zal ik als eerste spelen, die? Nee, daar lopen er nog meer! Onze hond vind het strand geweldig, gaat regelmatig ook het koude water in.

Het is een prachtig gezicht, zoveel dalmaten bij elkaar, door elkaar en over elkaar heen. Alsof ze allemaal familie van elkaar zijn, zo leuk. Ook grappig dat je je eigen hond steeds herkend, ook al lijken ze natuurlijk allemaal op elkaar.

De zon schijnt volop, wat een heerlijke dag is het. Het is wel koud maar dat is niet erg. Na ongeveer 45 minuten keren wij weer om en lopen weer terug. Je kon nog ongeveer 15 minuten verder lopen, maar wij besloten om terug te lopen. We hebben tegenwind, maar door het mooie weer, lekker zonnetje heb je daar gelukkig niet zo veel last van.

Aangekomen in het restaurant, toch nog maar een warm kop chocolademelk met slagroom, en een tosti. Even doorwarmen.

Van onze Hugo zijn er ook nog een broertje en zusje aanwezig. Het is zijn broer Kjeld en zijn zus Eaden. Het is even zoeken waar ze zijn gebleven want misschien is het wel leuk om even met zijn drieën op de foto te gaan. Het duurde even voordat we zijn zus hadden gevonden, die heeft de hele wandeling van 2 uur gedaan, maar ze staan nu eindelijk "netjes" naast elkaar om op de foto te gaan. Leuk om de eigenaren van zijn broertje en zusje te spreken.

Organisatie ontzettend bedank voor deze leuke dag, ik weet zeker dat er meerdere zullen volgen.

